

Lena valdi Grønland:

Nú sleppur dótturin at velja

- Á ein hátt valdu vit jú fyrri Elina og synirnir hjá okkum, tá vit búsettu okkum í Grønlandi. Nú er Elin nóg stór til sjálv at velja, og tann møguleikan vil eg fegin geva henni, sigur Lena, sum sjálv fer aftur til Grønland í næsta mánað, har hon hevur búð seinastu 18 árin

SAMRØÐA

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

Í lítla grønlandska býnum Paamiut hava vinsælu íbúgvarnir altíð tíð til eitt prát. Tey kenna øll hvønn annan, ofta á klæðunum ella á gongulagnum, tí í Paamiut eru næstan ongir bilar. Tað hava tey ikki brúk fyrri, tí tey hava ongan skund, og ongir vegir føra til ella frá býnum til onnur pláss. Tvær ferðir um vikuna leggur eitt ferðamannaskip at keiini, fyrst á veg norðureftir til høvuðsstaðin Nuuk og so aftur nakrar dagar seinni á veg suður-eftir.

Í einum lítlum húsi við góðum útsýni út yvir býin býr Lena Neshamar úr Klaksvík saman við familju síni. Sum 29 ára gomul valdi hon at fylgja kallinum, hon fekk frá Gudi, um at fara til Grønland. Tað eru 18 ár síðani nú, og Lena hevur ongantið ivast í, at hon gjørdi tað rætta.

Fekk møguleikan

Frá tí Lena var heilt ung, starvaðist hon á Sjómannsheiminum í Klaksvík. Har hitti hon nógvar grønlandingar, og Lena gjørdist hugtikin av teimum og søgunum, tey fortaldu frá sínum heimlandi.

– Tey vóru altíð blíð og hjartalig, og eg fekk skjótt eina meir fjøltáttaða mynd av teimum, enn fólk vanligu høvdu tá, greiðir Lena frá.

Eftir 2 ár á trúðboðaraskúla í

Lena vil fegin geva dótttrini Elin møguleika at koma at kenna landið, har hon hevur sínar røtur, so hon betri sjálv kann velja, hvar hon helst vil vera

USA, fekk Lena møguleika at fara til Grønland at virka sum trúðboðari. Hon tók av beinanve-

in, tí sjálvt um hon hevði eina sera positiva fatan av Grønlandi, so visti hon eisini, at lívið har ofta var svárt og tungt. Møguleikan, hon nú fekk, skilti hon sum Guds ynski um, at hon skuldi fara at hjálpa og vera nakað fyrri fólkíð haryvri. Og tað roynir hon eftir førimuni - ikki sum trúðboðari í eini samkomu, men við at vitja fólk og vera saman við teimum í teirra tungu Guds orð. Hetta var uppá fleiri mátar júst tað, Lena hevði ynskt, og hesar vitjanar hjá teimum gomlu eru framvegis ein týðandi partur av hennara gerandsdegi.

Lærði seg grønlandskt

Frá byrjan hevði Lena eitt stórt ynski um at læra seg grønlandskt. Eftir hennara tykki var tað fyrsta treytin fyrri veruliga at kunna seta seg inn ta grønlandsku menatnina og tað minsta, hon kundi gera fyrri at vísa sína virðing fyrri teimum

menniskjum, hon nú fór at liva ímillum.

Í fyrstuni fekk Lena undirvísing í grønlandskum, men hon fann skjótt út av, at besti máti at læra seg málið, var við at vera ímillum grønlandingar og royna seg fram. Serliga vóru tað nógvar gomul fólk, sum sótu einsamøll og heldur enn fegin vildu hava onkran at prátta við um leyst og fast og eisini um Bibliuna og Guds orð. Hetta var uppá fleiri málari tað er, jú klárari er himmalin.

Og so hóskar tað eisini Lenu sera væl, at fólk í Paamiut hava so lítlan skund. Tey hava sitt dagliga arbeiði á sjúkrahúsinum, í skúlanum, á krabbavirkinum og aðrastaðni, men tú sært tey ikki fara stunandi avstað, meðan tey hyggja eftir klokkun.

– Tey eru altíð so blíð og práttingarsom, so umframt at læra grønlandskt, læri eg eisini nógvar um grønlandska mentan og siðir. Serliga góðar eru lóturnar, tá eg kann siga eitt bíbliuorði á grønlandskum og tosa um Jesus, greiðir Lena frá.

Kaffimikk - eitt ljóspunkt

Í fyrstuni búði Lena í Nuuk, har hon eisini hitti Trúgva, sum hon seinni giftist við. Eftir at tey fluttu til Paamiut, hava tey fingið nógvar vinfólk millum grønlandingar, umframt trúboðaraparið Bárður og Jóhannu Ljósheim, sum eisini búgva í Paamiut, saman við døtrunum Anniku og Heidi. Lena heldur tað ikki vera nakran trupulleika at koma í samband við grønlandingar, serliga tí teir altíð eru fúsir at finna eitt høvi at hittast til tey vælumtóktu kaffimikkini.

– Til kaffimikk á teimum størri merkisdøgnum, verður allur tann besti maturin, húskið kann bjóða, settur fram og síðani er opið hús frá tíðiliga á morgni til út á seinnapartin og øll eru vælkomn. Men tað er ikki vanligt at steðga so leingi, tí tað er sjáldan pláss fyrri øllum í senn. Kaffimikk er ein gamal siður í Grønlandi, sum framvegis er eitt ljóspunkt, tá lívið tykist tungt og einsligt. Men tað nýtist ikki at vera nakar merkisdagur á skránni fyrri at hava kaffimikk. Tað kann eisini vera eitt barn, ið fyllir _ ár ella onkur, sum hevur fingið prógv, sigur Lena.

Í heila tiki hevur familjan og tann sosiala samveran við onnur ómetaliga stóran týðning fyrri grønlandingar, greiðir Lena frá. Tað er har, tey finna síni lívsvirði, og ikki í tí materiella ella í at eiga so nógvar. Tey hava tað ógvuliga hugnaligt í heiminum, og kaffimikkið er nokk besta tekin um, hvussu stórt virði tey leggja í at vera blíð og at vera saman við øðrum. Men sum heild eru tey rættiliga beskeðin og dáma nokk best at halda seg eitt sindur í bakgrundini, heldur Lena.

Ongan skund

Eitt tað besta við at búgva í Grønlandi er tað heilt ótrúliga góða veðrið, sigur Lena. Stjørnu-klári himmalin og Norðlýsið í øllum ælabogans lítum um kvöldarnar kann ikki samanberast við nakað. Og sjálvt um tað kann gerast rættiliga kalt, so er tað ongantið illveður av tí slagnum, vit kenna í Føroyum við regni og vindi. Sum oftast boðar kuldin bara frá góðum, tí jú kaldari tað er, jú klárari er himmalin.

Og so hóskar tað eisini Lenu sera væl, at fólk í Paamiut hava so lítlan skund. Tey hava sitt dagliga arbeiði á sjúkrahúsinum, í skúlanum, á krabbavirkinum og aðrastaðni, men tú sært tey ikki fara stunandi avstað, meðan tey hyggja eftir klokkun.

– Tey geva sær tí til tað, sum hevur týðning fyrri tey. Tað hevur til dømis sera nógvar at siga fyrri tey, at tey deyðu verða borin út á ein virðiliga hátt, og tí gera tey rættiliga nógvar burtúrur jarðarðum í mun til okkum, greiðir Lena frá.

Lena saman við manninum Trúgva og børnunum Otto Eivind, Elin og Karstin

Skuggar í gerandisdegnum

Tað er ikki nøkur loyna, at sosialu trupulleikarnir eru stórir í ávísum portum av landinum, og Paamiut er ikki sloppin undan. Serliga er tað misnýtslutrupal-leikarnir og tey mongu ungu, sum taka seg sjálvi av døgum, sum kastar skuggar yvir gerandisdagin hjá nógvum av íbúgvunum í býnum.

– Tey kenna tað ómetaliga niðurbrotandi hvørja ferð, tað hendir, og sjálvt um tey vanligu siggja deyðan sum ein náttúrligan part av lívinum, so fara tey ongantið at góðtaka hesar meiningsleysu sorgarleikarnar. Tað er ikki so ringt at skilja, at tey halda tað vera sera trupult at tosa um tað,

sigur Lena, sum kortini heldur, at fólk nú byrja at vera eitt sindur meir opin um trupulleikarnar. Lena heldur tað vera ringt at siga, hvør orsøkin til sosialu trupulleikarnir í eini bygd, sum Paamiut, eru. Men hon ivast ikki í, at stóru flytingarnar frá teimum smáu bygðunum í 60num og 70unum til býin hevur gjørt sítt til. Fyri nógvar hevur hetta havt sera stórar mentanarligar og sosialar broytingar við sær, og tað sæst enn í gerandisdegnum. Eitt tað ringasta hjá teimum eldru, sum hava verið noydd at flyta, er til dømis ikki at búgva tætt við kirkjugarðin, har teirra kærur liggja grivin. Og tað er jú slíkt, sum vit onnur ikki rættiliga

skilja, greiðir Lena frá.

Dótturin flytur til Klaksvíkar

Orsøkin til at Lena er heima í Føroyum í lótni er, at 15 ára gamla dótturin Elin fyribils hevur gjørt av taka fyrru helvt av 9. flokki á skúlanum á Ziskatrøð í Klaksvík. Og um alt gongur eftir ætlan, vónar hon at gera seg lidnan við fólkaskúlan í Føroyum. Hetta kemst als ikki av, at Elin ikki trívist í Paamiut, men nú hon gongur í framhaldsdeild, kundi hon hugsað sær at havt fleiri lærugreindir at velja ímillum enn tær, skúlin har kann bjóða.

– Lærararvurin í Grønlandi er stórir, og tað byrjar av álvara at merkjast, tá tú kemur í teir hægri flokkarnar. Til dømis eru øll tey kreativu og kunningarfakini tiki av tímatálvuni, tí ongir lærarar eru til tey fakini, sigur Elin, sum sjálvandi eisini tosar flótandi grønlandskt. Hon hevur ikki enn tikið støðu til, hvørja útbúgving hon ætlar at taka seinni, men tað er í hvussu er altíð stórir eftirspurningur eftir útbúnum fólkum, ið tosa grønlandskt og danskt.

– Vit hava nógvar góðar danskar lærarar, men trupulleikin er, at nógvar av teimum ikki skilja grønlandskt, og at nógvar grønlandsk børn ikki skilja danskt, sigur Elin, sum javnan hevur virkað sum tulkur millum lærarar og næmingar í sínum flokki.

Hvørt summur eru Lena og familjan á barnalegu í Ameralikfjörðinum nærhendis Nuuk. Á leguni verður grønlandska flaggið vundið á stong hvønn morgun, meðan fyrsta orðini av tjóðsönginum verður sungið

Upp til Elina at velja

Elin heldur tað vera sera spennandi at byrja í einum føroyskum er, at nógvar av teimum ikki skilja grønlandskt, og at nógvar grønlandsk børn ikki skilja danskt, sigur Elin, sum javnan hevur virkað sum tulkur millum lærarar og næmingar í sínum flokki.

– Vit hava nógvar góðar danskar lærarar, men trupulleikin er, at nógvar av teimum ikki skilja grønlandskt, og at nógvar grønlandsk børn ikki skilja danskt, sigur Elin, sum javnan hevur virkað sum tulkur millum lærarar og næmingar í sínum flokki.

– Tey kenna tað ómetaliga niðurbrotandi hvørja ferð, tað hendir, og sjálvt um tey vanligu siggja deyðan sum ein náttúrligan part av lívinum, so fara tey ongantið at góðtaka hesar meiningsleysu sorgarleikarnar. Tað er ikki so ringt at skilja, at tey halda tað vera sera trupult at tosa um tað,

– Tey kenna tað ómetaliga niðurbrotandi hvørja ferð, tað hendir, og sjálvt um tey vanligu siggja deyðan sum ein náttúrligan part av lívinum, so fara tey ongantið at góðtaka hesar meiningsleysu sorgarleikarnar. Tað er ikki so ringt at skilja, at tey halda tað vera sera trupult at tosa um tað,

so nógvar í Paamiut, og tí kemur familjulívið at fylla nógvar í gerandisdegnum, so tað verður eitt sindur lægi ikki at hava foreldrini um kennir hon frammanundan frá sínum mongu summerferium, har hon eisini hevur fingið nógvar vinir millum tey ungu í brøðrasamkomuni í Klaksvík. Og har fer hon uttan iva at brúka ein stóran part av síni frítíð.

– Og so hóp er eisini at finna eitt borðtennisfelag í Føroyum, sum eg kann gerast limur í. Eg havi spælt nógvar borðtennis í Paamiut, men tað letur ikki til at tað er møgult at finna eitt felag her í Klaksvík. Men hvør veit, kanska eg kann vera við til at seta okurt í gongd, smilist Elin, sum tó væntar, at hon fer at sakna familjuna nógvar, nú hon skal búgva í Føroyum næsta hálva árið.

– Tað hendir kanska ikki altíð

15 ára gamla Elin er júst byrjað í 9. flokki í Skúlanum á Ziskatrøð í Klaksvík. Hon vónar at gera fólkaskúlan lidnan í Føroyum